

Отже, доходимо висновку, що мова – унікальне й феноменальне явище, засіб спілкування, завдяки якому передається соціальний досвід, культурні звичаї і традиції; особистість адаптується до нових соціокультурних умов; відбувається успішна міжнародна й міжкультурна комунікація, що реалізується, однак, за умови мовно-культурного зв'язку. Адже підвищення іншомовної міжкультурної компетентності сприяє й удосконаленню професійних якостей. Звідси – і пристосування до нових засобів комунікації, пізнання й осмислення іншої культури, адаптування до полікультурного простору й, звичайно, толерантне ставлення як до мови, так і до культури інших народів.

Література

1. Библер В. С. От наукоучения – к логике культуры: два философских введения в двадцать первый век. М.: Политиздат, 1990. 413 с.
2. Козак А. В., Книш Т. В. Взаємодія мови і культури у процесі міжкультурної комунікації. URL: http://esnuir.eenu.edu.ua/bitstream/123456789/3662/1/vzayemod_movu.pdf (дата звернення: 24.09.2020 р.)
3. Манакін В. М. Мова і міжкультурна комунікація. К., 2012. 288 с
4. Постригань А. В. Мова як інструмент міжкультурної комунікації для формування особистості. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/197262865.pdf> (дата звернення: 24.09.2020 р.)
5. Холоденко О. В. Особливості міжкультурної комунікації. URL: <http://www.kamts1.kpi.ua/node/2483> (дата звернення: 24.09.2020 р.)

Карпенко В. О.

здобувач вищої освіти III курсу

Науковий керівник – Каширіна І. О.,

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

LEGAL TERMINOLOGY IN THE MODERN FOREIGN LANGUAGE AND METHODS OF ITS TRANSLATION

As for today, the intensification of integration processes in the world, and in particular on the European continent, in order to develop common legal standards that meet the modern needs of civilized social development require some normalization and possible changes in the structure of the national legal terminology. As a result, such a discipline as terminology has emerged in modern linguistics. Over time, this science refines its own independent functions at the intersection of other sciences, such as linguistics, logic and relevant industry specialties, in particular – legal, and accordingly legal terminology as a subsystem within the general lexical system.

The origins of legal terminology are often associated with the emergence of law. The written language of law at that time was Latin and English. Although Latin prevailed and gradually gained new positions. In addition, Latin was the language of official documents.

If we talk about English terminological vocabulary, we can see that it was formed over the centuries. This terminological system continues to evolve, constantly changing, but at the same time it is a holistic system that functions together with the society. [1, p.86].

Terminology is one of the aspects of the language that has evolved quite rapidly in recent decades. Legal terminology is a subsystem within the general lexical system of the language. Scientific and technical terminology, and especially legal, is a broad layer of the vocabulary that is developing rapidly and actively interacts with other layers of the vocabulary. Thus, the study of the laws of formation of terminological vocabulary, its structure and semantics, has become one of the most important tasks of modern linguistics. [2, p. 31].

The implementation of a comprehensive approach to the acquisition of communicative linguistic professional competencies will lead to improvement of English in the actual professional communication situations at a certain stage of studying. As we already know, in practice there are many difficulties in the process of studying the legal terminology, as jurisprudence operates with specific definitions, which are often expressed in a particular special terminology. In most cases, such definitions differ in semantic unambiguity, functional stability and division into sectoral, intersectoral and general legal terms. If we replace special terms with the descriptive statements, it will lead to uncertainty of wording, as well as to the loss of clarity of legislator's expression. [3, p. 41].

It is obvious to agree with the opinion of Zueva I.V., that in connection with bilingual orientation, in the classes of legal English active vocabulary is presented with the translation of the terms, that are relevant to students of a particular field of activity into Ukrainian. Assimilation of such material is carried out in tasks of multiple choice, correlation of the definitions and translation. In particular, bilingualism in the presenting and work on vocabulary provides a comparison of the volumes of meaning in both languages and reveals the national specificity of the lexical unit. Practice shows that this approach determines the acquisition of vocabulary in an intercultural perspective.

In conclusion we can say that:

- legal terminology is an autonomous layer of the lexical structure of modern English;

- the study of semantic relationships between terms involves the inseparability of two interrelated plans: a stable invariant semantic component of the paradigmatic plan of the language system and the expression of variable components from the syntagmatic plan of speech, which define different meanings of the word. Such systematic relationships between terms reveal the essence of the "transition" of the same word from one meaning to another;

- it is necessary to follow a comprehensive approach, while translating legal terminology. It gives us a number of communicative linguistic competencies, in

which special attention is paid to the ability to select the meaning of special terms correctly. Taking into account the objective differences in the English and Ukrainian language traditions, the communicative and educational goal of translating legal discourse units in English classes can be achieved through the correct use of variations in translation methods that lie in the use of bilingualism.

Literature:

1. Алтицева Л. Ю. Аналітична деривація як спосіб творення термінів. Термінологічні читання. Тези. К., 1991, с. 86–89.
2. Волкова И. Н. Стандартизация научно-технической терминологии. М.: Прогресс, 1984, с. 286.
3. The Supreme Court of the United Kingdom. Decided cases. URL: <https://www.supremecourt.uk/decided-cases/index.shtml>.

Кльова В. О.

здобувач вищої освіти III курсу

Науковий керівник – Козубай І. В.,

старший викладач

кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

Дніпропетровський державний

університет внутрішніх справ

МЕДІАОСВІТА В УКРАЇНІ: ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ

Стрімкий розвиток та оновлення якості освіти це один із пріоритетних напрямків державної політики. Проте, особлива увага приділяється забезпеченню зростання відповідності змісту самої освіти соціальним та економічним системам у світі, що майже завжди змінюються. Серед основних, глобальних напрямів важливу роль займає розвиток сучасної медіаосвіти.

Актуальність даної теми зумовлена появою та швидким розвитком нових медіа у нашому житті. Варто відзначити, що медіаосвіта з'явилася набагато раніше, ніж безпосередньо сам термін, тобто має давню історію.

Щодо вивчення та розгляду даної тематики науковцями, то ми можемо згадати таких вчених, як: Федоров О. В., Шацький С. Т., Луначарський Л. В., Крупська Н. К., Левківський К. М., Онкович Г. В., Сухомлинського В. О., Синьов В., Литвин А, та інші. Також, питання медіаосвіти перебуває у центрі уваги на різних кафедрах та факультетах у багатьох інститутах та університетах. На жаль, у загальноосвітніх закладах освіти приділяють дуже малу частину уваги цьому питанню.

Для формування та практичної реалізації ефективних концепцій медіаосвіти, на думку Коропатника М., важливим є не лише врахування сучасного стану інформаційного суспільства, а й філософсько-педагогічних поглядів теоретиків і практиків [2, с. 159].